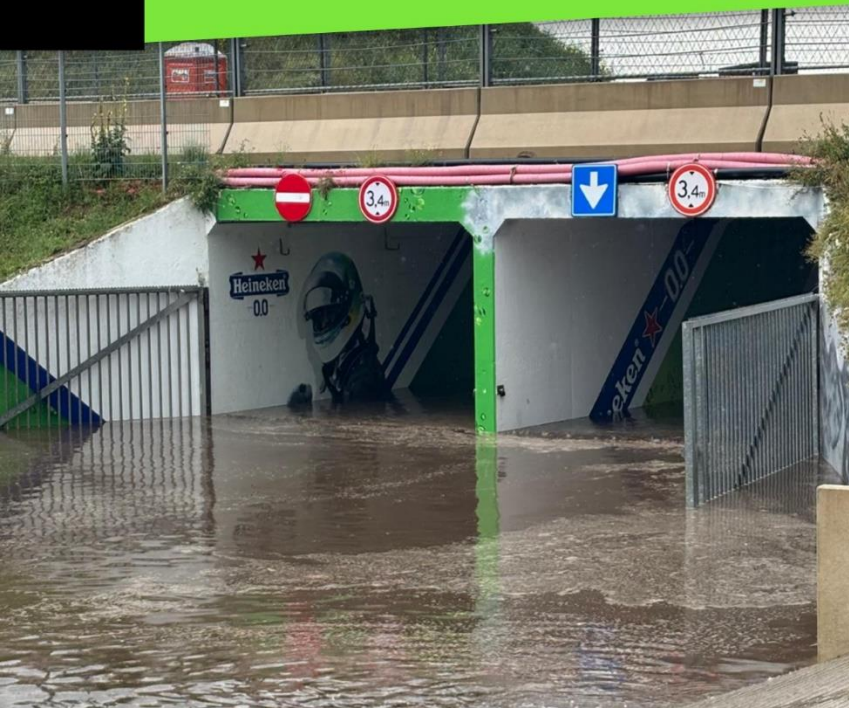

IN DEZE EDITIE O.A.:

Toertocht: Nu het nog kan
Toertocht: Rondje Linksom
Pinksterweekend

10 dagen Pyreneeën
Circuittraining

MOTORCLUB MC DE FENDERT

BESTUUR:

Voorzitter:

Jan de Jong

Secretaris:

Jolanda Ettema

Penningmeester:

Sjacco van Kouteren

Contact: Info@mcdefendert.nl

Algemeen bestuursleden:

Eric van den Berg

Anton van Sint-Truyen

Bram Huisman

TOERCOMMISSIE:

Piet Moerland

Sjacco van Kouteren

Contact: ToercommissieMcDeFendert@gmail.com

REDACTIE:

Hans Tienhoven

Roel Alkhoven

Madelon Smit

Contact: RedactieMcDeFendert@gmail.com

WEBSITE:

Ad van de Klundert

Tabitha Levering

Algemeen E-mail adres: Info@mcdefendert.nl

Jaarcontributie bedraagt € 35,= elk volgend lid op hetzelfde adres € 30,=.

De contributie dient vóór 1 februari te zijn voldaan op rekeningnummer NL12INGB0003233978 van MC De Fendert, onder vermelding van uw naam.

Nieuwe leden:

Opzeggen lidmaatschap:

Aanmelden als vrijwilliger?

Inschrijven bij de secretaris. Inschrijfgeld bedraagt € 5,=.

vóór 1 december bij de secretaris.

Neem contact op met een van de bestuursleden.

INHOUDSOPGAVE

MOTORCLUB MC DE FENDERT	1
INHOUDSOPGAVE.....	3
VAN DE REDACTIE	4
.....	4
VAN HET BESTUUR.....	6
VAN DE TOERCOMMISSIE.....	7
TOERTOCHT: NU HET NOG KAN	8
PINKSTERWEEKEND 2025	10
10 DAGEN PYRENEEËN (EERLIJK... ECH WEL).....	13
TOERRIT 27 JULI 2025	22
CIRCUIT TRAINING	25
MOTOGP KALENDER 2025	28
SUPER BIKES KALENDER 2025	29
ACTIVITEITEN KALENDER 2025	30
TOERRIT REGELEMENT	31

VAN DE REDACTIE

Het seizoen is al in volle gang en wat hebben we al een partij mooie dagen gehad. Heel erg jammer als je dan op een middag in juli op het circuit mag rijden en er uiteindelijk letterlijk van af spoelt. Nieuwsgierig geworden? Lees vooral het stuk van onze Hans getiteld 'circuittraining'.

Er zijn al een aantal mooie toerritten gereden, waarvan uiteraard ook verslag gedaan wordt door Ronald en door Hans T.. De Daltons zijn dit jaar (weer) naar de Pyreneeën geweest, waarschijnlijk achternagezeten door Jolly Jumper.... Of ze ingehaald zijn....? Blader door en je komt erachter.

Van het MC pinksterweekend hebben we, tot onze spijt, niks ontvangen. We zijn echter met een klein clubje nog weggeweest dat weekend en daar hebben we uiteraard ook wat momenten van vastgelegd.

Kortom, genoeg materiaal voor jullie.

Helaas hebben we dan nog een vervelende mededeling. Ik heb eerder dit jaar bij mijn mede-redactieleden aangegeven dat ik mijn bijdrage in het bestuur- en redactie gebeuren wel genoeg vindt na tien jaar. Dit jaar maak ik nog af bij mijn lieve redactie collega's en dan geef ik het spreekwoordelijke stokje door aan een ander.

Ten tijde van typen van dit stuk heeft onze redactie collega Roel aangegeven er ook mee te stoppen, zowel met de redactie business als met de club.

Kortom: wil het clubblad blijven bestaan dan zal Hans dringend versterking nodig hebben. Het zal voor iedereen logisch zijn dat hij het niet in zijn uppie voort gaat zetten.

Dus bij deze een DRINGEND VERZOEK: kom gezellig bij de redactie!!!

Heb je interesse, laat het snel weten via redactiemcdefendert@gmail.com

Madelon

Spoed
Gevraagd nieuwe redactieleden

VAN HET BESTUUR

Beste leden,

Net als het motorrijden bij MC de Fendert gaat ook de tijd snel. We zijn alweer bijna halverwege het motorseizoen.

Even terug in de tijd lijkt het alweer een eeuwigheid geleden dat het Pinksterweekend heeft plaats gevonden in het mooie Rudesheim am Rhein. Dit was de uitvalbasis vanwaar er weer mooie ritten gemaakt werden. Het hotel is goed bevallen en het gebied ook dus wie weet komen we er nog een keer. Na het Pinksterweekend is er ook een tourrit geweest. Deze werd door het weer en lage opkomst uitgesteld maar is drie weekjes later toch verreden met volgens mij wel een aardige groepje motorrijders.

Het is nu volop vakantie en het is altijd leuk om te lezen in de app en op Facebook waar iedereen met de motor heen reist. Soms individueel maar ook met anderen. Noorwegen en Duitsland zijn voorbijgekomen maar we hebben ook vele andere landen voorbij zien komen waar men doorheen is gekomen en dingen heeft beleefd. Blijf dat posten doen want het geeft altijd voer voor ideeën en reisjes voor anderen in ons clubje.

Als ik dit schrijf gaan we deze week alweer de 2-daagse beleven. Dit keer naar Lochem en dan zijn we al over de helft van het motorseizoen heen. Snel vooruitkijken hebben we nog 1 toertocht en dan het sluitingsweekend en dan is het seizoen qua motorrijden alweer voorbij. Ik zei toch "de tijd gaat snel". Zeker als je plezier hebt.

Maar dan is het motorrijden misschien voorbij, maar hebben we nog de najaar activiteit op het programma staan. Voor de mensen die de oproep gemist hebben en zich nog willen opgeven kijk in je mail en op de app. Informatie kan je altijd vragen aan de organisatie.

Dan naderen alweer we het einde van 2025 en heeft de redactie van ons clubblad een mededeling. 2 redactieleden, Madelon en Roel, hebben aangegeven er mee te gaan stoppen, wat uiteraard jammer is. Hans heeft aangegeven dit niet alleen te kunnen en heeft dus hulp nodig. Vandaar een oproep aan onze leden die het clubblad een warm hart toedragen. Zijn er mensen die Hans willen bijstaan en helpen bij het vorm geven van het clubblad. Informatie kan je vragen aan Hans zelf of aan het bestuur.

Nu weer terug bij het heden. Hopelijk heeft iedereen een fijne vakantie gehad of heeft nog een fijne vakantie tegoed. Belangrijkste is en het maakt niet uit wat je gaat doen, maar doe je het op de motor zorg goed voor jezelf en hou het veilig, zodat we de tweede helft van het jaar ook weer met z'n allen kunnen genieten van mooie motorritten.

Namens het bestuur van MC de Fendert.

VAN DE TOERCOMMISSIE

Het motorseizoen voor de MC is al aardig gevorderd, met nog één tourrit en het sluitingsweekend op de agenda.

Het Pinksterweekend in Hotel Unter den Linden in Rüdesheim is goed verlopen. De accommodatie was uitstekend, en daarom is besloten om het in 2026 daar nogmaals te organiseren.

De tweedaagse in Lochem bij Fletcher Hotel Restaurant De Scheperskamp was met mooie routes en goed hotel een topper.

De tourritten waren allemaal goed bezocht. Helaas moest de tourrit van 6 juli door slecht weer worden afgelast. Normaal zou deze een week later worden gereden, maar de uitzetters waren verhinderd. De rit van 27 juli kon door omstandigheden niet worden uitgezet door de uitzetters. Daarom werd de rit van 6 juli verzet naar 27 juli, en ondanks wat gedruipel aan het begin van de rit, was deze goed bezocht.

De Toercommissie

TOERTOCHT: NU HET NOG KAN

Zondag 18 Mei 2025

Toertocht "Nu het nog kan "

Uitgezet door Bas Speksnijder voor MC de Fendert

Heb er wel naar uitgekeken, toertocht uitgezet door Bas, is een waar feest om te rijden. En ook dit keer heb ik en de andere aanwezige clubleden weer genoten van zijn toerit. Ja toch niet dan? Dit keer was het een ronde grotendeels langs de oevers van Maas en Waal. Zelf ben ik niet zo happy met rijden op dijkwegen vanwege afsluitingen controles etc. Zeker niet op een zondag.

De start was bij Fort Altena in of bij Sleeuwijk, dat was me niet helemaal duidelijk. Wel duidelijk was waar het startpunt was, maar er waren clubleden die, laat ik het zo zeggen, dat niet helemaal helder hadden en zodoende onnodige kilometers in de omgeving van Sleeuwijk al gemaakt hadden om het startpunt te vinden. Mannetje of 18 aanwezig, geen dames, waaronder 2 gastrijders. Mijn motorfiets had nog enig bekijks, die ik sinds kort heb en niet iedereen wist dat ik tegenwoordig ook met een Buell rij.

Exact om 10.30 vertrokken we, volgens de geldende clubregels moest diegene met een luide uitlaat achteraan aansluiten maar daar trok ik me niks van aan, ik reed als 2^e achter Bas aan. Eerste stukje vanaf Fort Altena naar de omloop van Uppel, hier in Noord-Holland noemen we dat een ringweg, richting Woudrichem en tuincentrum Kolbach ,Rijswijk en Giesen. Was nog niet echt spannend.

Maar na de brug van Poederoijensehoek begon het feest. Links in de ooghoek lag Slot Loevenstein, rechtdoor lag dorpje Brakel maar de route ging rechtsaf en via Poederoijen en Aalst raakten we op de Maasdijk. Nederhemert, Slijkwell, Well, Ammerzoden en Hedel. Ergens na 30 kilometer op de route was er een koffiестop maar ik heb geen idee meer waar dat was.

Bij Fort Altena was er niks dus was er op de route al snel een koffiестop. Gouden tent, 18 man gilden om koffie met appeltaart, al dan niet met slagroom.... De dame op leeftijd in kwestie had binnen 10 minuten iedereen voorzien van het gevraagde. En wij waren niet de enige op het terras, ze verontschuldigde zichzelf omdat ze alleen in de bediening was. Da's karakter.....

We vervolgen de route over de dijkwegen van Maas en Waal, plaatsnaambordjes van Kerkdriel, Rossum en Heerewaarden flitsen voorbij, niet dat wij zo snel rijden, mag gezegd worden, in dorpen en bebouwing werd er meer dan rustig gereden. Maar of de dorpen waren klein of je had meer ogen nodig voor het rijden op de dijkwegen dan voor de bebouwde kom borden.

Via Alphen, Greffeling, Maasbommel en Blauwesluis geraakten we in Appeltern. Daar was de lunch gepland bij restaurant Moeke Moren. Chique de friemel! Wat een restaurant! Hier hou ik van, een restaurant met stijl. We werden als bijzondere gasten ontvangen en begeleid naar onze tafels. Binnen 5 minuten stond er al drinken op tafel, ondanks dat het rete druk was. Beroepsmatig mag ik graag even een kijkje in de keuken nemen, is een open keuken aldaar met 5 mensen, ik volgde het even hoe en wat maar de chefkok had alles onder controle, een geoliede organisatie daar in de keuken.

Eten was top!

En snel!

En niet duur!

Na de lunch hadden we nog zo'n 70 kilometer te rijden..... Dat klinkt niet zoveel maar al met al waren we toch nog 3 uurtjes zoet. Kleine wegen en nog kleinere wegen, soms stapvoets rijden.

De Maas staken we over bij Nederasselt, dit keer geen pontje maar gewoon een brug. Tja, wat kan ik nog meer vermelden, ik zag plaatsnaamborden van Grave, Ravenstein, Demen en Dieden voorbijkomen, zo kan ik nog we een tijdje doorgaan.

Ik heb het liever over de route, die was na de lunch spectaculair. Van alles wat, doorgaand snel, langzaam verrassend en ludiek. Maar aan alles komt een einde, ook aan deze rit. Ik heb genoten, denk dat ik wel zeggen kan dat wij allen genoten hebben. Het weer was ook perfect. Ik zeg.....: "Bas, volgend jaar weer een route van jou!"

Dreiwielers.

PINKSTERWEEKEND 2025

De traditie van Pinksteren komt ieder jaar weer en dit jaar was geen uitzondering. Of toch wel? Terwijl de club naar Hotel Unter den Linden in Rüdesheim afzakte, is er een sub-clubje vertrokken naar Birresborn. Dit clubje bestond uit: Patrick en Marjam, Misja en Madelon, Hans T. en Talin. Hieronder treffen jullie een verslag aan van hun belevenissen.

Ondergetekende had de donderdag voor het Pinksterweekend nog een bedrijfs BBQ, die toevallig in Budel was én dus op de route naar Birresborn. Ik ben daarom donderdagmiddag bepekt en bezakt op de motor naar Budel vertrokken en mijn intrek genomen in een alleraardigst B&B-tje.

De gastheer van de bedrijfs BBQ was zo vriendelijk om mij en mijn collega (die in dezelfde B&B verbleef) met de auto op te halen en later die nacht ook weer terug te brengen. De BBQ was uitermate gezellig, met uitstekend eten en het bier vloeide ook rijkelijk. We keken wel regelmatig naar de lucht, want er was regen voorspeld en rond een uur of tien ging het dan ook los! Met bakken kwam het uit de hemel! Dus maar naar binnen voor een paar potjes [Hitster](#). Ik kon de volgende dag lekker uitslapen omdat de anderen pas rond 11 uur bij Budel zouden zijn. Na wat gehannes met afslagen en opritten, kon ik mij tijdig bij hen vervoegen.

Het weer was op dat moment behoorlijk! De voorspellingen voor het weekend waren niet superslecht, maar waren ook niet heel goed. Dat terwijl we de week voorafgaand aan het Pinksterweekend fantastisch weer hadden! Met goede moed de snelweg op om meters te maken, zodat we later binnendoor konden rijden. Limburg is toch wel erg mooi met haar heuvels en we hebben bij het Drielanden punt weer wat haarspeldbochten kunnen oefenen.

In vorige ritten hebben we hier ook gereden en in het metropool Eijs enorm lekkere vlaai gegeten. Het restaurantje heette toen "Bie de Tantes". Ook nu weer opgezocht, maar het was in andere handen overgegaan. De bediening was mwhea... maar de vlaai nog steeds uitstekend!

Het was opvallend dat er een hoop afsluitingen en omleidingen waren. Bij één van die afsluitingen verslikte Patrick zich in een manoeuvre en viel (met Marjam achterop) om! Verdorie! Natuurlijk is het al helemaal k.t om met de motor om te vallen, maar voor Patrick was het extra zuur, omdat hij net zijn nieuwe S1000XR had opgehaald! Flink wat schade aan de koffer, maar die leek toch het meeste te hebben opgevangen. Marjam had wel een tik in haar rug opgelopen en dat bleef wel even gevoelig, maar verder gelukkig geen serieuze verwondingen. Na toch een mooie rit binnendoor kwamen we bij het hotel aan.

De motoren konden we aan de zijkant van het hotel parkeren en vanuit de kamer hadden we goed zicht op de motoren. Niet dat dat nodig was, want Birresborn is een heel stil dorpje met weinig actie... Na een opfrissing aan het diner. Het eten was OK maar ook niet van topkwaliteit. De uitbaters waren wel erg aardig en behulpzaam. Het ontbijt de volgende ochtend was daarentegen weer wel uitstekend! Veel keuze uit diverse soorten vlees, kaas, broodjes, yoghurts, etc. In de buurt is blijkbaar ook een bekende visstek, want er was ook een groep Nederlanders die hier kwam om te vissen. Dat thema kwam ook in de ontbijtzaal terug.

Het weer die ochtend was nou niet om over naar huis te schrijven en er werd hier en daar getwijfeld of we moesten rijden en zo ja, wanneer we dan gaan. Buienradars werden erbij gehaald en een richting bepaald waarin we de minste kans hadden op regen. Dat was richting Luxemburg. Kom op! Regenpakken aan en gaaaaan!

Ondanks dat de wegen goed nat waren in sommige gebieden, hebben we een mooie route kunnen pakken en inderdaad door Luxemburg gekomen, waar Misja een nieuwe voorraad shag insloeg. Dat scheelt enorm veel met de Nederlandse prijzen!! Ik geloof wel een tientje per pakje!! Misja was niet de enige die dat deed, want de parkeerplaats stond vol met buitenlandse kentekens... Dat Luxemburg ook goedkoop is v.w.b. benzine hoef ik niemand te vertellen... We hebben uiteindelijk wel wat regen gehad onderweg, maar het was eigenlijk prima te doen. Bij het hotel aangekomen, hebben een biertje in het harnas gedaan voordat we aan tafel aanschoven voor het diner. Rond een uur of 9 ging bij de meesten het licht wel uit en zijn we naar de kamers gegaan.

De volgende dag (1e Pinksterdag) was een beetje herhaling van zetten. Het weer zou "zo zo" worden volgens de weerapps, maar gezien onze ervaring van de dag ervoor, zijn we gewoon gegaan bewapend met onze regenpakken. Het bleek allemaal weer erg overdreven en we hebben, geloof ik, één buitje gehad. Voor de rest een hele mooie rit door diverse landen. Dat klinkt indrukwekkend, maar we zijn heel even weer in België geweest. Een rivier was de grens en aan de andere kant stond een restaurant waar we koffie hebben gedronken. De lunch hadden we in een restaurantje waar de tijd vanaf 1976 stil had gestaan. Sterker nog, er werd binnen gewoon gerookt! Geen enkel probleem.... De lunch was zwaar en tijdens de lunch begon het eventjes hard te regenen. Maar liefst een minuut of 2. Daarna scheen de zon! Na de lunch zijn we doorgereden in een mix van zon en wolken, maar prima te doen.

Ik heb mijn helmcamera aangezet en tijdens de opname kwam ik een Ree tegen die midden op de weg stond! In paniek vloog het dier de bossen weer in, nadat het midden op de weg gestruikeld was! Dat zou een mooi plaatje opleveren om straks in het hotel terug te kijken dacht ik! Ja, helaas was de camera een beetje naar beneden gezakt en bestond de volledige opname uit prachtige beelden van mijn dashboard! Geen Ree te zien dus.... Maar toch een goed verhaal, dat helaas zonder bewijsmateriaal blijft. Bij het hotel aangekomen, besloten Patrick, Misja, Talin en Hans toch nog een rondje in de omgeving te doen. We konden er geen genoeg van krijgen! Nog even 20 a 30 kilometers over mooie wegen gecroost voordat ook wij een biertje verdiend hadden!

2^e Pinksterdag zou de mooiste dag worden met zon en geen regen. Dat was ook de dag dat we weer naar huis gingen... Bij het ontbijt zag het er niet zo uit, moet ik zeggen. Bewolkt en een beetje dreigend, maar het bleef droog. Het regenpak verdween in de tas en de koffers werden weer aan de BMW gehangen. We hadden een mooie rit binnendoor.

Bijna traditioneel hebben we in Vielsalm koffiegedronken en toen we in Huy (B) aankwam voor de lunch, is er besloten om vanaf daar de snelweg op te gaan i.p.v. bij Hasselt wat in 1^e instantie de bedoeling was. In België zijn we in een paar files terecht gekomen, maar op zich ging de terugweg verder voorspoedig en rond een uur of 4 's middags waren Talin en ik weer thuis. Spullen uitpakken, motoren wassen (wat zagen die eruit zeg!) en aan het begin van de avond de honden bij het logeeradres opgehaald. Die waren ook superblij ons weer te zien!

Het Pinksterweekend zat er weer op. Het was heerlijk ondanks de vochtigheid. In de MC app hebben we kunnen meekijken met de anderen en hebben gezien dat ook zij een geweldig weekend hebben gehad. Iedereen is weer veilig thuisgekomen gelukkig! Tot de volgende tourrit op 6 juli! (note van de redactie: die rit werd vanwege slecht weer verschoven naar 27 juli)

Hans Tienhoven

10 DAGEN PYRENEEËN (EERLIJK... ECH WEL)

Op ons jaarlijks spareribs-overleg was besloten; 2025 zou de Pyreneeën weer een keer worden. En omdat we dit al jaren vanuit Andorra hadden gedaan en in 2023 helemaal aan de andere kant in de Picos, zou het Midden-Pyreneeën worden. En omdat we na onze laatste trip naar Toscane hadden besloten om geen dagtochten meer te doen van 650 km (Tim wordt ook een dagje ouder hé) werd het met de motoren op de aanhanger.

De taken werden verdeeld; Bert en Ybo de routes, ik de hotels en Tim controleert de waypoints (zeg ik het goed Tim?) en fietst er de tankstops in. Dat doen we al jaren zo en dat loopt soepel. We moeten alleen Bert een beetje in de gaten houden. Waarom? Nou Ybo maakt dan een route voorstel en stuurt 'm naar Bert "hey broer is dit wat". Nu zijn we allemaal gek op bochten maar Bert wordt dan overenthousiast. Zo'n route komt dan terug en is ineens 80 km langer geworden. "ohhh gaaf, dit lusje erbij, heb je die bergpas gezien.....kicken". Maar ook dat lost zich vanzelf op.

Tim regelde verder ook een aanhangertje en in de week vooraf gaan we allemaal voor een nieuw setje banden. Ybo een setje Metzeler M-9-RR (200 achter) Bert valt ff terug op zijn vertrouwde S22, Tim de gebruikelijke Michelin Road 6 en ik een setje Metzeler Roadtec 02.

Een paar dagen van tevoren rijd ik ff met de auto langs om alle spullen af te geven. Het voordeel van de auto is dat je veel meer mee kan nemen (leer. Goretex, reserve vizier, meer kleding etc.) Het nadeel is dat je dat ook doet. Tering jantje wat een zooi ging er mee. En het enige dat we gedragen hebben was een korte broek en een paar t-shirts 😞 Op woensdag rijd ik in de regen naar Tim en we gooien de motoren op de aanhangwagen. Bert en Ybo komen me ophalen (we slapen bij Yb) en maken de laatste afspraken. Ik heb er één onthouden want daar ging ik van hyperventileren. Besloten werd om 04.30 te vertrekken.

Dag 1

Op donderdag de 29e vertrekken we. Inderdaad om 04.30 uur. Rondweg Antwerpen geen kip. Tot Parijs gaat het voortreffelijk. TOT Parijs. Daarna verliezen afgerond anderhalf uur op de rondweg. Wat een zooitje is dat toch. Zelfs het begin van de tolwegen was nog even rommelig maar daarna cruisecontrol op 130 (ja ook met een aanhangwagen mag dat in Frankrijk) en we maken meters. We jakkeren goed door. Ook op stukken waar Ybo en Bert druk lullend de verkeerde afslag nemen.

Om 21.30 zijn we in ons hotel "Cotori" in El Pont de Suert en staan de motoren in een afgesloten garage. Voordeel van Spanje is dat Spanjaarden tegen die tijd pas gaan eten. Dus we schuiven aan met een heerlijke pot bier en een fles wijn. Laat is het niet geworden hahaa.....

Dag 2

Voor onze eerste dag op de motor hadden we bewust een klein ritje van zo'n 220 km gepland. Heerlijk om te starten. Het is waanzinnig mooi weer en we gaan eerst op ons gemak ontbijten. Maar hoe doe je dat als iedereen alleen Spaans spreekt. De oplossing door de vakantie heen werd; we scannen met een telefoon de QR-code, klikken op Nederlands, terwijl op een andere telefoon hetzelfde in het Spaans wordt getoond. Daarna halen we in korte broek de motoren die we voor het hotel parkeren. Een kleurrijk hotel, zon overgoten terras, een heerlijke "Americano" en uitzicht op vier van die fietsen. De M van Ybo krijgt de meeste aandacht

Daarna hebben we ruzie met de Garmins, maar zelfs dat is in het zonnetje op het terras lachen. Uiteindelijk zitten we om 12.00u op de motor. Twee in het leer, één half en één in Goretex. Dat het aantal ritsen in motorkleding een doorslaggevende rol zou gaan spelen wisten we toen nog niet.

Wat een waanzinnige dag sturen. Schitterend asfalt, nauwelijks verkeer en geen recht stuk erin. Dit is zoals het bedoeld is. Als je dan toch nog wat te zeiken wilt hebben..... Ja, leer is met 33 graden best warm. Zeker als je dan ook nog zoals ik een cappuccino in je kruis gooit.

We zijn bijtijds weer in het hotel, hebben een eigen sleutel om de motoren in de garage te zetten en "omarmen" zowel de halve liters als de keus om maar tussen de 200 en 300 km per dag te rijden. Bij het avondeten bestel ik "hueso de costilla". Geen idee wat het is maar blijft een mooie naam. Het blijken spareribs maar qua smaak een waanzinnige kruising tussen stoofpot en spareribs.

Als we in het hotel aten heb ik dit alle dagen besteld. En soms hoorde je dan nog drie keer "también para mi"..... Tsja als het om lekker eten gaat willen die anderen wel Spaans leren toch 😊

Dag 3

Ook vandaag wordt weer zo'n zelfde mooie dag. Een waanzinnig mooi stuk in een stralend zonnetje (graad of 34). Ik ga in Goretex. Ik wil dat wel eens uitproberen met alle ritsen open. Eerlijk is eerlijk dat gaat beter. Ybo leert me dat je ergens tussen de 10 en 20 ritsen open kan zetten. Die lange aan de voorkant doe ik toch weer dicht. Zelf kom ik erachter dat met alle ritsen open aan de voorkant maar dicht op de rug (foutje) je eruitziet alsof je 150 kilo weegt.

We rijden een mooie rit, waarvan een deel richting Sort (yessssss). Dat hebben die neven van me goed gedaan. Wat een racebaan. Als we stoppen zegt Yb dit was dat stuk waar we jaren geleden bekeurd zijn. OK, nou vandaag kennelijk niet. Nee, dat klopt Hans, dat zou paar dagen later worden.

Verdere herinneringen aan die dag.. Uhhhhhh, oh ja Bert had zijn nieuwe Garmin. Dus gaat rechtdoor waar wij allemaal links afslaan. Na opnieuw instellen heeft 'ie ineens een route van 850 km op staan. Gelukkig heb ik nog een TomTom en wij met zijn allen TimTim.

En er was nog wat.... Ohh ja Bert is zijn creditcard kwijt. Hij heeft alles nagekeken en op ons advies besluit hij 'm toch maar te blokkeren. Als hij nog een keer naar boven gaat om te zoeken zegt Yb "let op die kaart komt weer boven water". Dat werd twee dagen later toen Bert een andere broek aan deed en daar zijn creditcard in vond.

Na deze geweldige dag zitten we opnieuw bijtijds op het terras na te genieten. We voelen ons helemaal thuis. Op het plein vindt het sociale leven plaats. De lokale wouten maar ook

ambulancebroeders en zusters komen er ontbijten. 's-avond voetballen er kinderen en zitten Pappa en Mamma op terras. Anderen laten hun hond uit. Er is een onbewoonde woning waar een zwervkat drie jonkies heeft en ze om de paar minuten in het nekvel grijpt en weer terugsleept naar het gat in de deur. Twee van hen spelen met de veters van Ybo zijn maat 62 en hebben dikke pret tot moeders ze ophaalt.

Een hond die wordt uitgelaten komt ff kijken wat voor leuks dat allemaal is en wordt gelijk door moeder kat aangevallen. En niet te zuinig. De baas tilt zijn 30 kilo wegende hond aan de lijn omhoog en loopt Spaans tierend weg van deze plek des onheils. "Heb je nog paar halve liters en wat vino blanco". Ik bedoel zo komen we de avond wel door. Het leven staat hier stil en het is geweldig.

Zoals elke avond worden we door dezelfde meid begroet en bediend. Ze spreekt goed Engels en ook vanavond is het weer top. We eten buiten op terras en zijn blij met onze keus voor de Pyreneeën. Geweldige vakantie zover!!!

Dag 4

We starten op ons gemak met bakkie koffie op terras. En daarna ontbijt. Ontbijt moet je bestellen dus weer 2 telefoons naast elkaar. Elke ochtend is er dezelfde man die ons bediend. Goeie vent. Emanuel hebben we hem genoemd. Na de koffie komt Emanuel om het ontbijt op te nemen. Daarbij praat hij wat in zijn telefoon en laat ons via google translate lezen "De koffie is van het huis. Jullie zijn aardig". Wij wisten dat al heel lang maar toch aardig als zo'n buitenlander er ook verstand van heeft.

Binnen zitten wat lokale dienders te ontbijten waarvan er één het ontbreken van schaamrandjes op onze banden al een keer bekeken had. Als we gaan afrekenen groeten we elkaar. Geen verkeerde gasten zou later blijken. We sturen die dag een kleine 300 km. Onderweg komen we af en toe op de weg een slang tegen. Opnieuw zijn we weg van de omgeving.

Ik verheug me op Col de Nargo van West naar Oost. Dat was in mijn geheugen kicken de vorige keren. Zoek maar eens op de L511 en de L401. Daar krijg je toch een dikke plasser van. Het wordt inderdaad een prachtige dag.

Aan het eind van Col de Nargo zit een uit de bergen lopend recht stuk en het eerste wat je tegenkomt is een kerkje. Voor dit kerkje staat een bankje. Daar stopten we de vorige jaren dat we hier waren altijd ff om na te genieten. En dat bankje is er nog steeds. We stoppen, gooien de jassen uit en gniffelen tevreden. Zo moet motorrijden zijn. Bert is niet jaloers dat BMW-rijders dan ook nog een app en een display hebben om te discussiëren over

hellingshoeken, G-krachten, snelheden e.d. Heeft meer dan genoeg aan communicatie met zijn Garmin haha.....

Het is vandaag de warmste dag tot zover (36 graden) dus we maken regelmatig even een stop om ergens wat te drinken. Uiteraard in de schaduw of met zijn zessen even in de airco

Zo ook onze laatste stop voordat we het hotel weer opzoeken. Eten heerlijk en we gooien vooral veel vocht naar binnen. Het laatste stuk is een waanzinnig mooi stuk met veel hairpins dat we eigenlijk steeds pakken om El Pont de Suert uit te komen. Dit stuk nemen we nu ook als terugweg. Dit keer ben ik blij dat we terug zijn. Goretex met al zijn ritsen is beter dan leer, maar 36 graden blijft heet. We parkeren onze motoren voor het terras en laten veel (kleur geel) vocht aanrukken.

Even Geertje laten weten "veilig op honk" maar ik kan toch mijn telefoon niet vinden. Jongens ik ben mijn telefoon kwijt. Tim belt mijn nummer maar er wordt niet opgenomen. Ybo belt Geertje en via de "zoeken-app" ziet lief dat mijn foon in het stadje van onze laatste stop ligt. Dat is 55 kilometer terug (oeps....da's 110 heen en terug) door de hairpins en we hebben honger. Terwijl we discussiëren belt Geertje dat mijn foon beweegt. Waarop Tim opnieuw belt en nu wordt er opgenomen. Onze Spaanse serveerster neemt over en het blijkt het restaurant van de laatste stop te zijn.

De deal wordt dat Ybo en ik met de auto terugrijden en als het erg laat wordt Bert en Tim alvast gaan eten. Nu heeft die Volvo van Ybo een kleine 500 pk en vierwielaandrijving. Het wordt een rit waar Max Verstappen het nog dun van in de broek zou doen. Op een gegeven moment zit er een motorrijder uit Andorra voor ons die knie naar buiten het nog enige bochten probeert, maar dan aan de kant gaat en een gebaar maakt van "ga maar".

In het restaurant ligt inderdaad mijn telefoon die ik dankbaar in ontvangst neem en de terugweg wordt nog gekker. Maar ook zo'n Volvo heeft een bak electronica en elke keer als ik denk "nou dat was het dan" blijkt het net weer goed te komen. We bellen Bert om te laten dat we eraan komen. Die zaten de F1 van Barcelona terug te kijken en willen het in de tijd eerst niet geloven.

We zetten de auto op de parkeerplaats en we lopen naar ons restaurant. In mijn oogzoek zie ik dat Ybo terugloopt. Geen idee waarom maar ik wacht uiteraard. Omdat het wel erg lang duurt loop ik ook maar terug en blijkt dat (ECHT waar) Ybo zijn telefoon kwijt is. Kennelijk in hairpins door G-krachten een eigen leven gaan leiden. Uiteindelijk vinden we deze terug in een gleufje tussen stoel en console. Pffffff...

Dag 5

Gepland staat een tweedaagse uitstap door de Franse Pyreneeën naar Hotel Le Picors in Val Dázun. Ik kies opnieuw voor Goretex maar nu omdat het weer compleet is omgeslagen van 36 in de zon naar 10 in de stromende regen. Bert zegt "van alle twee krijg je een natte rug dusssss" en we gaan. Het zal een mooie en afwisselende rit worden. Een deel ervan gaat door een ruig natuurreservaat waarbij we bijna 20 kilometer in de eerste versnelling over een steenslag pad moeten. We zitten op hoogte maar kijken continue op een rivier in het ravijn ver beneden ons. Mede door de regen zijn dat woeste stromen geworden. Zo waanzinnig mooi.

Ook de rest van de tocht is geweldig. Er zitten hele mooie Cols in. Oohhh en dat waren we bijna alweer vergeten. In de Pyreneeën zijn er tegenliggers die het normaal vinden om de hele weg te gebruiken. In een bocht staan we ineens oog in oog met een kudde koeien. Ondanks de regen een geweldige tocht waarbij we alleen wat later binnenkomen. Maar we zijn blij als we kunnen inchecken en nog wat te eten kunnen krijgen. Het eten was prima maar Fransen blijven rare gasten. Tim heeft sowieso al helemaal niets op met Fransen en hun wifi netwerk hahaa... Na het eten zakken we naar een zitplek in de bar en willen met wat bier erbij een nieuw spel (had Ybo meegenomen) uitproberen maar zonder iets te melden gaan om 21.00 uur de rolluiken van de bar dicht en de meiden die er stonden gaan zonder iets te zeggen weg. Dan maar naar bed. Oordoppen in en we zagen ons door de Franse nacht.

Dag 6

Onze 2^e dag om vanuit Frankrijk via een andere route weer naar ons Spaanse hotel te gaan. Het weer ziet er veel beter uit. Na het ontbijt laden we onze tassen weer op de fiets. Ik roep "ik reken het hotel wel even af" en pak uit mijn jas mijn cash en creditcard. Bij de receptie kom ik aan met alleen nog cash. Creditcard kwijt. Niet te geloven. Met zijn viereen lopen we de route van de motor naar de receptie. Niets!! Ik kruip op mijn knieën het grootste stuk af nog een keer af. Niets. Ik reken cash af en geef de receptie mijn telefoonnummer als ze de kaart nog vinden. Ik wil net mijn helm op zetten als Ybo (wereldvent) zegt "hey Hans kijk eens wat ik vind". We zijn nog maar op de helft van de vakantie en zijn al twee creditcards en twee telefoons kwijt geweest en weer teruggevonden. Behalve Tim, die heeft zoiets zelden. Maar die heeft dan weer een Goretex pak waarin je net zo nat wordt als in leer. Nuchter commentaar van Tim; "er klopt iets niet"

Wat een schitterende omgeving is dit Franse deel van de Pyreneeën. In de winter is het een skigebied. In de zomer een uitdaging voor motoren en wielrenners. We pakken meerdere schitterende en bekende Cols. Op

de Col du Tourmalet van 2115 meter stoppen we nog even voor de bonte verzameling van motoren, wielrenners en vergezichten.

Mooi op tijd zijn we weer terug in ons hotel. We wisten dat ze in het hotel vandaag een rustdag hadden dus moesten we op zoek naar een ander restaurant. We worden op een T-splitsing naar binnen geluid in een restaurant. We hadden het kunnen weten..... er zat niemand, pas toen we binnen waren werd het licht aangedaan en een groot scherm met plaatjes van de natuur, de eigenaar leek een kruising tussen Fawltly Towers en de Zweedse kok uit de Muppetshow. De wijn zou als antivries vijf sterren scoren. Het was zo bizar dat we er heerlijk om hebben kunnen lachen. Wij weer terug naar ons pleintje en bij een bar op het pleintje lekker buiten nog wat gedronken. Ook nog een mooie wandeling door het dorp gemaakt en daarna nieuwe oordoppen voor de nacht opgezocht. Top dag!!

Dag 7

Goed en gezond ontbeten. Voor het thuisfront foto's gemaakt van Yoghurt, Muesli en fruit en daarna bij Emanuel gebakken eieren besteld. Altijd handig zulke foto's. Vandaag staat een tocht van zo'n 300 km op het programma. In kilometers wel de langst geplande route maar het blijkt een race circuit. Dus in tijd was het peanuts hahaa...

Bij een benzinestation helpen we nog iemand met zijn navi (zal geen namen noemen) en gaan het schitterende asfalt weer op. Ybo gaat er als een raket vandoor maar in plaats dat Bert gelijk aanhaakt blijft 'ie achter een auto hangen. Zo'n M mag je niet laten gaan dus ik ga over Bert heen en vol uitacelerend kan ik zowaar weer aanhaken. Op dat moment gaat Ybo van zijn gas waarna het peloton weer compleet wordt.

Bij de volgende stop zeg ik tegen Bert "waarom bleef je achter die auto hangen" waarop Bert droog antwoord "daar begon de trajectcontrole". Ik kijk verbaasd Ybo aan die zegt "waarom denk je dat ik van het gas ging, ik kreeg ook die melding" waarop Bert droog antwoord "dat was niet het begin maar het einde van de trajectcontrole". Hey Bert zo scoor je geen punten neef. Kan je zo iets niet wat minder direct brengen.

Als ik 's-Avonds nog ff op mijn navi en in de BMW app kijk zie ik 214 als hoogste snelheid. Je mocht er 80. Gelukkig heb ik niet dezelfde afspraak thuis als één van mijn neven. Die zijn vrouw mag hetzelfde bedrag als de boete gaan shoppen 😊

De tocht zelf is waanzinnig mooi. Meermalen stoppen we om ook even foto's te maken. Veel bergen, groen en stromende rivieren. Zo gaaf!! Op één van die stops op een mooi uitzichtpunt stoppen nog twee motorrijders. Blijken Hollanders te zijn waaronder ééntje met een S1000XR. Nou is voor mij iedereen hetzelfde en ongeacht welke motor je rijdt. Als je maar plezier hebt. Maar die XR-rijder strijkt mij gelijk tegen de haren in. Ben ervan overtuigd dat 'ie ergens in het Gooi woont met zijn maatwerk BMW-jasje, achter uit zijn strot pratend en de uitstraling dat het geld thuis tegen de plinten klotst. Kijkt naar onze fietsen en vraagt (als BMW-XR-rijder) wat Ybo rijdt..... "dat is een M1000XR" "ohh dat

is dus zo'n emmutje" zegt dat achteruitdekeel strottehoofd. Wat een eikel denk ik. Helaas vertrekken ze eerder dan ons in de tegenovergestelde richting die wij moeten. Mogelijk had er anders een ouderwetse sandwich uit de tijd van bakje Renaissance in gezeten.

Maar zo'n gedachte zakt en 3 van de 4 van ons vinden de kreet "EMMUTJE" eigenlijk wel heel leuk. Die houden we erin hahaa... En de afspraak is dat Ybo en ik nog onze acceleratieverschillen moeten uitproberen. Geen idee of ik daarna nog over een "emmutje" durf te praten.

Mede door dit racecircuit zijn we ook ruimschoots bijtijds weer thuis. Waar het protocol in volgorde voorschrijft; motoren voor het hotel, douchen, in de korte broek paar biertjes en wijn, motoren de garage in, weer paar biertjes en wijn en jawel 4 x hueso de costilla bestellen bij onze vriendin.

Dag 8

Dit beloofd weer een schitterende dag te worden. Ook Sort en Col de Nargo (nu van oost naar west) zitten er weer in. Wat een feest blijft het om hier te rijden. Onderweg stoppen we nog even bij een restaurantje waar de eigenaresse mij aankijkt, een gebaar rond haar oor maakt en haar telefoon laat zien. Yep dat was ik!! Bij het opstappen ziet Ybo stomtoevallig dat er een nagel in zijn achterband zit. Gelukkig schuin erin en kon er mooi uit gehaald worden.

Het einde van de dag is weer ons bekende bochten werk naar El pont du Suert, Vlak voor het hotel kom je dan de bergen uit. En op dat punt staat nu een drie man sterke politiecontrole. Ze kijken wel maar we kunnen doorrijden. Tim is iets later en moet stoppen. Tim vertelde later dat ze even met elkaar spraken en dat hij toen gebaar kreeg dat hij ook door kon rijden. Kennelijk behoren we al een beetje tot de lokale bewoners hahaa.. We zien ze morgen weer aan het ontbijt. Gaan we zeker groeten. Goede gasten!!!

Dag 9

De laatste dag op de motor alweer. Emanuel weet inmiddels wel wat we willen en verzorgt zonder wat te vragen onze Americano's en Cappuchino's.

Er staat vandaag een ritje van 272 kilometer op programma. Voor een deel door het Franse deel van de Pyreneeën. Aanvankelijk ziet het er donker uit maar dat verdwijnt snel en we hebben een prima 27 graden.

In Frankrijk wordt gelunched en hier raken we niet over uitgepraat. We zijn zeker geen fijnproevers maar herkennen wel wat lekker is. De beste lunch deze vakantie. Toppie!!

Het is opnieuw een heerlijke dag en tevreden strijken we op het terras voor ons hotel weer neer waar we van onze laatste biertjes en maaltijd verorberen. Van onze serveerster weten we inmiddels dat ze uit Roemenië komt en zij komt met een vuilniszak met Roemeens bier. Die ze ons geeft met het verzoek "het niet op het terras te drinken". Ik bedenk nu dat ik geen idee heb waar dit is gebeven. Maar we zijn met de auto dus het zal best ergens een plekje hebben gevonden.

Dag 10

Inpakken, motoren op de aanhanger en kleine 1300 kilometer sturen. Ik heb geen zin om daar nog wat over te schrijven. Het zit erop maar wat een gave vakantie was dit!! Uiteraard ben ik blij dat ik weer naar huis ga. Maar wat motorrijden aangaat. Dan is Nederland behelpen zeg. Nu thuis even schone onderbroeken in de tas en dan voor 2,5 week naar Texel. Best een zwaar leven als ik er over nadenk.

TOERRIT 27 JULI 2025

Tijdens de ALV van de club werd door de toercommissie gevraagd wie zich als vrijwilliger op wilde geven voor het uitzetten van een aantal toerritten voor de club. Patrick en ik hebben ons toen aangemeld en na wat overleg, viel ons de rit van 6 juli ten deel.

Wij hebben de rit uitgezet en ergens in een weekend voorgereden, waarbij we een aantal punten uit de route hebben kunnen halen die niet juist waren. Eén punt was bijvoorbeeld waar ik een weg inging die leek te zijn gemaakt voor motorrijders en dat was dus ook te mooi om waar te zijn. Wat Patrick wel had gezien en ik dus niet was het bord aan het begin van de weg waarbij motorrijders werden geweerd op bepaalde tijdstippen. Laat dat nou precies de tijdstippen zijn als we daar met de MC voorbij zouden komen.... Zo waren er nog een paar onvolkomenheden die we tijdens het voorrijden eruit hebben weten te halen. Een oplettend lid van de club duidde ons later ook nog op het feit dat de Haringvlietbrug op 6 juli eruit lag vanwege onderhoud werkzaamheden. Daar moest dus nog een aanpassing voor worden gemaakt. De Kiltunnel werd in het traject opgenomen die in dat weekend tolvrij zou worden gemaakt. Geluk bij een ongeluk dus...

Patrick heeft in de MC app een poll aangemaakt om te vernemen wie er allemaal mee zou gaan voor deze rit. Op basis van de poll konden we dan de koffie- stop en lunchstop locaties laten weten met hoeveel we zouden aanschuiven die dag. De animo voor de rit was niet heel groot helaas. Afijn, het weekend van 6 juli naderde, maar de weersvoorzichten waren niet heel best. Na wat overleg met de toercommissie werd in de vroege ochtend van 6 juli besloten om de rit uit te stellen naar 27 juli. Dit bleek achteraf een hele goede beslissing want het was beesten weer die hele dag! De koffie- en lunchstops laten weten dat het werd uitgesteld en op naar 27 juli dus!

Ook voor deze datum heeft Patrick weer een poll uitgezet in de app. Deze keer bleek er meer animo te zijn en uiteindelijk zijn we met ongeveer 15 motoren aan de start in Fijnaart verschenen. Toch was het ook nu even billenknippen omdat ook voor de 27 juli de voorspellingen niet rooskleurig waren. Achteraf viel het wel mee en hebben we alleen tot aan de koffiestop regen gehad. Daarna eigenlijk prima motorweer!

Vanaf 09.30 uur werd verzameld bij de Fendertse Hoeve. Als introducee was Ed, de broer van Anton, er ook bij. Beide heren hadden voor de gelegenheid een Ducati ST3 uit de kast getrokken. Na alle begroetingen kozen sommigen er toch voor om een regenpak aan te trekken. Een bepaald lid (ik noem geen namen, maar diegene weet over wie ik het heb), bleek toch wat ondersteuning nodig te hebben om in zijn regenpak te komen. Met maar liefst twee man werd hij ondersteund om niet om te donderen.... 😊 Leeftijd begint links en rechts toch parten te spelen! Strak om 10.00 uur vertrokken we. Daar bood zich meteen het eerste probleem aan. De navigatie van Patrick (die voor reed) had kuren en stuurde hem terug naar het beginpunt, wat hij ook probeerde. Na wat gedoe en uitwisseling van krachttermen jegens het apparaat, bleek het toch te snappen wat werd bedoeld en konden we in colonne verder.

De rit naar het eerste punt werd dus in de regen afgelegd, maar dat mocht de pret niet drukken. De koffiestop was bij de Koningshoeve in Klaaswaal. Een joekel van een etablissement waar we als één van de weinigen aanschoven aan twee lange tafels.

De koffie was prima en de Appeltaart met slagroom of de Cheesecake werd met smaak naar binnen gewerkt. Men vond het alleen niet zo tof dat we separaat wilde afrekenen, maar als je zo'n beetje als enige groep binnen bent en toch het nodige hebt gebruikt, moet je ook niet zeuren. Onze diplomaat Patrick heeft de morrende medewerker een schouderklopje gegeven en gecompimenteerd over de kwaliteit van de koffie, taart en niet te vergeten de service. Toen verscheen er toch weer een soort glimlach op het gelaat. Eenmaal weer buiten, bleek het droog en volgens buienradar bleef het ook droog! Dus de regenpakken weer uit en weggefrommeld in de tassen. Dat rijdt een stuk fijner!

Er brak weer een nieuw stuk aan tot aan de lunchstop. We reden over mooie stukken en hebben ook nog een mini cruise gemaakt met een pont. Na enige tijd hield de ploeg stil en bleek dat we langs het huisadres van Bram kwamen, die zich op dat moment bij ons aansloot, samen met Richard die daar ook in de buurt woont. Zo kwam het totaal van motoren op het respectabele aantal van 17 stuks. Verder reden we in westelijke richting in de richting van Rockanje. Daar zijn we andermaal de Haringvliet overgestoken om aan de andere kant neer te strijken bij restaurant Zoet of Zout.

Ondanks dat het weer OK was voor motorrijden, was het nou niet direct zonovergoten. Echter, de hut zat nagenoeg vol en het was maar goed dat we van tevoren hadden gereserveerd! We kregen de keuze: binnen of buiten zitten. Voor de overige gasten leek het ons beter om de meute buiten te zetten en zo geschiedde. De lunch was (wat mij betreft) prima en welkom want het was toch alweer een uurtje of half twee en mijn biologische klok had allang gezegd dat er nieuwe brandstof nodig was.

Wat ik niet had meegekregen is dat Erik pech had met zijn motor! Er bleek een spanningsregelaar kapot en hij en zijn gehavende motor moesten met de auto ambulance (zoals Erik dat later noemde) naar huis worden gebracht. Ik hoop dat inmiddels alles weer in orde is!

Na de lunch heb ik vooropgereden en zijn we via mooie Zeeuwse plaatsjes terug in de richting van Fijnaart gereden. Bij De Heen zwaaide ik af omdat ik toen al dicht bij huis was. De rest ging linksaf om nog een mooi stukje te rijden. Later hoorde ik van Patrick dat de groep nog een bui over zich heen had gekregen en dat de wegen rondom De Heen erg modderig waren, waar het bij mij droog was gebleven! Over plaatselijke buien gesproken! Voordat ik naar huis ging ben ik nog even bij de wasboxen in Halsteren gestopt om de motor schoon te spuiten, want die zag eruit alsof ik Parijs-Dakar had gereden!

Volgens de bescheiden mening van Patrick en ondergetekende was het een leuke rit met veel gezelligheid. Op naar de volgende!

Hans Tienhoven

CIRCUIT TRAINING

Alternatieve titel: hoe een circuit training veranderde in een zwemles....

Dit jaar bereikte ik de respectabele leeftijd van 60 jaar. Mijn kinderen hebben de koppen bij elkaar gestoken om een leuk cadeau voor mij te verzinnen. Uiteraard weten ze dat ik graag op de motor rond rij en dat vormde de basis voor hun snode plan. Er moest iets worden verzonnen waar de motor een hoofdrol zou spelen. Daar komt bij dat mijn zoon en mijn schoondochter ook graag hun motorrijbewijs willen halen. Het zit er bij hen dus ook een beetje in. Uiteindelijk werd besloten mij een circuit training cadeau te doen! Uiteraard een superleuk idee en ik was daar erg blij mee.

Het leuke was dat ze ook graag erbij wilden zijn om de training van dichtbij mee te maken. De training zou op maandag 21 juli aan het eind van de dag gaan plaatsvinden op circuit Zandvoort. Er werden nog wat logistieke opties besproken, omdat ik de volgende ochtend om 06.45 uur een vlucht naar Praag moest halen voor werk gerelateerde zaken. Ik zou bv met zijkooffers naar Zandvoort kunnen gaan. In de zijkooffers zou ik dan mn bagage kunnen stoppen. Dan zou ik bij mijn ouders in de buurt van Utrecht overnachten en de bagage overhevelen naar een koffertje of een rugzak. Mijn vader zou mij dan moeten wegbrengen naar Schiphol, enz. enz. Een hoop gedoe voor wellicht 2 uurtjes meer slaap... Dus uiteindelijk toch maar besloten om "gewoon" met de motor naar Zandvoort te rijden en Talin en de kinderen er met de auto achteraan.

Gedurende de week die naar de 21^e juli leidde, waren de weersvoorzichten op z'n zachtst gezegd niet best. Maar naar mate de dag dichterbij kwam, werd het ietsje beter. Mijn zoon heeft nog naar de circuit training club gebeld om te vragen of we konden verplaatsen, maar dat bleek niet mogelijk. Dus toch maar gaan. Uiteindelijk brak de 21^e juli aan en het weer zag er best aangenaam uit! In de ochtend was het zowaar zomers, maar de regen zou ook pas in de middag komen. Dus met goede moed en vertrouwen de motor van stal gehaald en de reis naar Zandvoort aangevangen. Ik heb onderweg precies 4 spetters regen gehad voordat ik op het circuit aankwam.

Ik dacht dat er een klein groepje zou zijn om de training te volgen, maar er stond al een behoorlijke groep motorrijders van diverse pluimage. Racers, nakeds en met een handje vol hoogpoters, voelde ik mij een beetje uit de toom vallen. Ik was veel te vroeg en er waren nog sessies op het circuit aan de gang, die je vanuit een soort tribune kon bekijken. Deze gasten kwamen voorbij gevlogen!

Intussen begon de lucht wat meer dreigende wolken te vertonen en begon ik me wat meer zorgen te maken. En inderdaad op een gegeven moment begon het ook te regenen. Dus het regenpak maar aangetrokken en wachten op hetgeen komen gaat. Voordat we werden opgeroepen om ons inschrijfformulier om te wisselen voor een deelname sticker werd het weer droog en zag het er ineens weer vriendelijk uit! Regenpak maar weer uit! We werden gesommeerd om ons te melden voor een "technische keuring" dat inhield dat de voorvork werd gecontroleerd op lekkage en of de banden OK waren. Voor de ketting aangedreven fietsen werd ook dit onderdeel aan een inspectie onderworpen.

Na de keuring mocht ik mij melden in groep 1H. Ik vermoed dat het cijfer "1" te maken heeft met het beginnersniveau... 😊 In mij groepje zaten een jonge gast met een Kawasaki Ninja 650 en een dame met een Suzuki Gladius. Beiden waren net zo maagdelijk als ondergetekende op een circuit. Onze instructeur/voorrijder was een aardig kerel die luisterde naar de naam Raymond. Naast zijn circuit motor deed het mij deugd te horen dat, als hij op de weg rijdt, gebruik maakt van een BMW R1250GS. De

achterrijder was Arie. Een bonkige kerel die met een verbouwde BMW boxer motor reed. Raymond gaf ons uitgebreid instructie en aangezien we met 3 verschillende typen motoren reden (racer, naked en hoogpoot) gaf hij per type instructie hoe op de motor te zitten wanneer je op het circuit rijdt en hoe je de bochten dient te nemen. Achter ons doemde inmiddels een behoorlijk donkere muur van wolken op die niet veel goeds voorspelde. Raymond is echter een ras optimist en vertelde ons dat hij bijna zeker wist dat we het de sessies droog zouden houden en dat die wolken wel zouden overdrijven! Hoe kan een mens zich vergissen.....

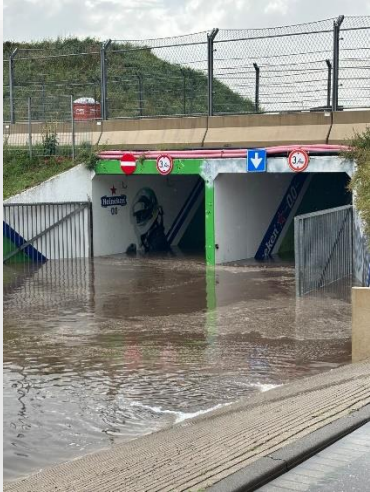
Na de instructies reden we in colonne (er waren inmiddels wel zo'n 40 à 50 motoren die de training deden) met ons groepje naar de pits straat. In de pitboxen was de F1 Academy neergestreken en er werd druk gesleuteld aan de bolides die later door de dames van de F1 Academy zouden worden bestuurd.

Ons groepje stond als 1 van de laatsten opgesteld en op het moment dat we stilstonden om het groene licht te krijgen om het circuit op te gaan, begon het te regenen. Eerst een beetje regen, maar al snel begon het toch flink te plenzen. Afstappen en schuilen dus, want niemand had nog een regenpak aan en we konden de baan nog niet op. De heren sleutelaars waren niet heel blij dat er ineens 40 a 50 man hun boxen binnenstormden om aan de regen te ontsnappen! Het plenzen veranderde in storten en op een gegeven moment kregen we toch groen licht en gingen we onverbiddelijk de baan op! Het storten was inmiddels opgeschaald naar een wolkbreuk en voordat we bij het eind van de pits straat waren was ik al tot aan de onderbroek doorweekt. De regen nam werkelijk Bijbelse proporties aan zodat we niet harder dan 50km/u over de baan konden rijden. Na de 1^e bocht was ik dermate natgeregend dat ik net zo goed naakt op de motor had kunnen zitten. Geen droge vezel meer aan mijn lijf. Tijdens de ronde zag ik al wat modder de baan op spoelen in de gekantelde bochten die het circuit Zandvoort rijk is.

Dit was niet normaal meer... Tot mijn verbazing deden we nog een ronde en de modderstromen waren inmiddels behoorlijk aangegroeid! Halverwege de ronde, kregen we toch een rode vlag en ging het hele circus weer de pits straat in. Wachten tot het droog zou worden. Na een tijdje in de pitboxen gestaan te hebben, werd het wel weer wat droger. Op dat moment kwam Raymond naar ons toe dat de sessies waren afgelast omdat op een paar plaatsen op het circuit letterlijk aardverschuivingen waren geweest en er dermate veel modder een aarde op de baan lag dat er niet meer op gereden kon worden. Hij liet ons foto's zien als bewijsmateriaal. Ongelofelijk.... We zouden een email krijgen hoe ze dit voor ons willen gaan oplossen, maar we konden gewoon weer terug naar huis!

Dus onverrichte zaken weer terug! Via het eind van de pits straat konden we terugrijden naar het verzamelpunt. Ik reed tot aan m'n assen in het water daarnaartoe!

In het tunneltje waar je doorheen moet om naar het circuit te komen, stond 1,5 meter water, dus moest iedereen via een alternatieve uitgang het circuit verlaten!!! Talin en mijn kinderen hadden geschuild bij 1 van de standjes die op het verzamelpunt staan. Omdat het inmiddels na 18u was, kregen we best trek en werd besloten om ergens in Zandvoort wat te gaan eten. Voor het gemak besloten we naar de McDonalds te gaan. Vlak voor de McDonalds betrok de lucht weer en werd bijna zwart! Op 500 meter voor de McDonalds kregen we weer een joekel van een bui over ons heen, met als gevolg dat het kleine beetje dat opgedroogd was door mijn lichaamswarmte in no time weer compleet doorweekt was!

Het McMenu ging er desondanks prima in en toen het weer een beetje opklaarde zijn we toch maar weer op de motor geklommen om naar huis te gaan. Mijn zoon zou Talin thuis afzetten. Ik heb het bijna de hele weg drooggehouden, met hier en daar een spatje. Maar dat mocht geen naam hebben. De lucht was wel de hele weg dreigend! Helaas, bij de verkeerslichten om Halsteren binnen te rijden, begon het alsnog te storten en was ik weer doorweekt voordat ik ons huis kon bereiken. Mijn zoon en Talin wachtten mij vol medelijden op. Het bleek dat zij de hele weg flinke regen hadden gehad! Omdat ik 5 à 10 minuten achter hen reed, heb ik dat allemaal gemist en heb ik blijkbaar continue op de grens van de bui gereden! Die mazzel was mij dan weer wel ten deel gevallen!

Resume: ik ben voor 2 rondjes circuit Zandvoort in regen van Bijbelse proporties, 1 uur en 3 kwartier heen gereden en 1 uur en 3 kwartier terug en daarbij 3 keer volledig doorweekt geregend.

Inmiddels heb ik bericht gekregen van de circuit training club dat de inhaaldag halverwege september 2025 is, maar dan zijn wij op vakantie. Het wordt dus volgend jaar dat ik het in kan gaan halen. Hopen dat het dan wel een beetje droog blijft!

Hans Tienhoven

MOTOGP KALENDER 2025

2025 MotoGP™ CALENDAR

PROVISIONAL

1 THAI GP

28th FEB - 2nd MAR
CHANG INTERNATIONAL CIRCUIT

7 BRITISH GP

23rd MAY - 25th MAY
SILVERSTONE CIRCUIT

13 AUSTRIAN GP

15th AUG - 17th AUG
RED BULL RING - SPIELBERG

19 AUSTRALIAN GP

17th OCT - 19th OCT
PHILLIP ISLAND

2 ARGENTINA GP

14th MAR - 16th MAR
TERMAS DE RÍO HONDO

8 ARAGON GP

6th JUN - 8th JUN
MOTORLAND ARAGÓN

14 HUNGARIAN GP

22nd AUG - 24th AUG
BALATON PARK CIRCUIT

20 MALAYSIAN GP

24th OCT - 26th OCT
SEPANG INTERNATIONAL CIRCUIT

3 AMERICAS GP

28th MAR - 30th MAR
CIRCUIT OF THE AMERICAS

9 ITALIAN GP

20th JUN - 22nd JUN
AUTODROMO INTERNAZIONALE DEL MUGELLO

15 CATALAN GP

5th SEP - 7th SEP
CIRCUIT DE BARCELONA-CATALUNYA

21 PORTUGUESE GP

7th NOV - 9th NOV
AUTÓDROMO INTERNACIONAL DO ALGARVE

4 QATAR GP

11th APR - 13th APR
LUSAIL INTERNATIONAL CIRCUIT

10 DUTCH GP

27th JUN - 29th JUN
TT CIRCUIT ASSEN

16 SAN MARINO GP

12th SEP - 14th SEP
MISANO WORLD CIRCUIT MARCO SIMONCELLI

22 VALENCIA GP

14th NOV - 16th NOV
CIRCUIT RICARDO TORMO

5 SPANISH GP

25th APR - 27th APR
CIRCUITO DE JEREZ - ÁNGEL NIETO

11 GERMAN GP

11th JUL - 13th JUL
SACHSENRING

17 JAPANESE GP

26th SEP - 28th SEP
MOBILITY RESORT MOTEGI

6 FRENCH GP

9th MAY - 11th MAY
LE MANS

12 CZECH GP

18th JUL - 20th JUL
AUTOMOTODROM BRNO

18 INDONESIAN GP

3rd OCT - 5th OCT
PERTAMINA MANDALIKA INTERNATIONAL CIRCUIT

SUPER BIKES KALENDER 2025

 WorldSBK
  WorldSSP
  WorldSSP300
  WorldWCR

2025 Calendar

01 Phillip Island Grand Prix Circuit Australia 21-23 February		07 Donington Park United Kingdom 11-13 July	
02 Autodromo Internacional do Algarve Portugal 28-30 March		08 Balaton Park Circuit Hungary 25-27 July	
03 TT Circuit Assen Netherlands 11-13 April		09 Circuit de Nevers Magny-Cours France 5-7 September	
04 Cremona Circuit Italy 2-4 May		10 MotorLand Aragon Spain 26-28 September	
05 Autodrom Most Czechia 16-18 May		11 Circuito Estoril Portugal 10-12 October	
06 Misano World Circuit "Marco Simoncelli" Italy 13-15 June		12 Circuito de Jerez - Angel Nieto Spain 17-19 October	

ACTIVITEITEN KALENDER 2025

18	januari	Nieuwjaarsbijeenkomst
8	maart	Ledenvergadering
30	maart	Dagen Veilig Motorrijden
21	april	Paas openingstoerit
18	mei	Toerit
6 t/m 10	juni	Pinksterweekend
6	juli	Toerit
27	juli	Toerit
16 t/m 17	augustus	Tweedaagse
7	september	Toerit
26 t/m 29	september	Sluitingsweekend
1	november	Club activiteit

TOERRIT REGELEMENT

1. Zorg ervoor dat je bij vertrek afgetankt bent.
2. Eerste tankstop na ongeveer 100 kilometer. Stel je na het tanken zo op, dat je geen belemmering bent voor andere mensen.
3. Rij volgens de Wegenverkeerswet en doe geen gekke dingen in de groep.
4. Breng je medeweggebruikers niet in gevaar.
5. Stop alleen langs de kant van de weg als je pech hebt. De uitzetters zullen hulp verlenen.
6. In geval van pech van een ander, rij door naar de eerstvolgende veilige stopplaats (b.v. parkeerplaats of tankstation).
7. Mis je de motor achter je, wacht dan op een veilige plaats bij de eerstvolgende kruising of splitsing waar van richting wordt veranderd tot er weer aansluiting is. Als er in groepen wordt gereden zorg er dan voor dat je van elkaar weet dat je met de betreffende groep meerijdt.
8. Motorrijders die minder snel kunnen of willen rijden, graag voorin de groep.
9. Probeer zoveel mogelijk 'in verband' te rijden, haal je voorganger niet in, dit verstoort namelijk het verband en komt de verkeersveiligheid ook niet ten goede.
10. Tijdens een toerrit is het nuttigen van alcohol niet toegestaan en dit zal leiden tot voordracht aan het bestuur.
11. Bij twijfelachtig of slecht weer beslissen de uitzetters op de dag van de toerrit of de rit wel of niet gereden wordt. Om 09:00 uur op de dag van de toerrit zal door een van de uitzetters een **E-mail** naar alle leden worden verzonden met daarin het bericht dat de rit is afgelast. Bij afgelasting zal de toerrit één week doorschuiven.
12. Toerritten worden door minimaal twee leden uitgezet, indien een van de uitzetters verhinderd is zal deze zelf voor vervanging zorgen. Ook kan in deze gevallen overlegd worden met de TC.
13. Voor Pinksterweekenden, tweedaagse ritten en sluitingsweekenden verwachten wij dat deelnemers zichzelf voorbereiden en eventueel zorgen voor kaarten van het gebied waar gereden wordt. Tevens zullen door de TC de contactgegevens, adres en plaats van overnachting bekend gemaakt worden.
14. Gastrijders zijn toegestaan als introduce van een lid of via aanmelding bij de TC
Extra bijdrage gastrijder bij meerdaagse evenementen:
Pinksterweekend € 25,00
Tweedaagse € 10,00
Sluitingsweekend € 20,00

Verder vertrouwen wij op ieders medewerking en gezond verstand en wensen wij jullie veel motorplezier.

Bestuur en Toercommissie